

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2021/444 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. marca 2021

o vzpostavitvi programa Carina za sodelovanje na področju carine in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1294/2013

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 33, 114 in 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Program Carina 2020, vzpostavljen na podlagi Uredbe (EU) št. 1294/2013 ⁽³⁾, in njegovi predhodni programi so pomembno prispevali k olajšanju in krepitevi sodelovanja na področju carine med carinskimi organi ter krepitevi njihovih upravnih in človeških zmogljivosti ter zmogljivosti na področju informacijske tehnologije (IT). Ker imajo številne dejavnosti carinskih organov čezmejno naravo, je bolj uspešen in učinkovit način razvoja takega sodelovanja državam članicam zagotoviti okvir za razvoj sodelovanja z vzpostavitvijo carinskega programa na ravni Unije, ki ga izvaja Komisija. Poleg tega se je program Carina 2020 izkazal za stroškovno učinkovitega in je dodal resnično vrednost drugim okvirom carinskega sodelovanja, vzpostavljenim dvostransko ali večstransko. Poleg tega je program Carina 2020 prispeval k zaščiti finančnih interesov Unije in držav članic s podpiranjem učinkovitega pobiranja carinskih dajatev. Poleg tega so usklajeni carinski postopki pomembni za doseganje enakovrednih rezultatov pri preprečevanju goljufij in nezakonitih čezmejnih pretokov blaga. Zato je primerno, učinkovito in v interesu Unije, da se še naprej financirajo dejavnosti na področju carinskega sodelovanja z vzpostavitvijo novega programa, in sicer programa Carina (v nadaljnjem besedilu: Program).
- (2) Carinska unija je že 50 let eden od temeljev Unije, ki je eden največjih trgovinskih sistemov na svetu. Gre za pomemben primer uspešnega povezovanja Unije in je bistvenega pomena za pravilno delovanje notranjega trga v korist podjetij in državljanov. Carinska unija se je v tem obdobju znatno razvila, carinski organi pa na mejah uspešno izvajajo najrazličnejše naloge. S skupnim delovanjem si prizadevajo olajšati zakonito in pravično trgovino, zmanjšati birokracijo, pobirati prihodke za nacionalne proračune in proračun Unije ter pomagajo varovati državljane pred terorističnimi, zdravstvenimi, okoljskimi in drugimi nevarnostmi. Zlasti z uvedbo skupnega okvira za upravljanje tveganja na ravni Unije in z nadzorom nad denarnimi tokovi za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma imajo carinski organi pomembno vlogo v boju proti terorizmu, organiziranemu kriminalu in nepošteni konkurenci. Glede na ta obširni mandat so carinski organi dejansko glavni organi za nadzor blaga na zunanjih mejah Unije. Močnejšo in ambicioznejšo Unijo je mogoče doseči le, če bodo na voljo potrebna sredstva.

⁽¹⁾ UL C 62, 15.2.2019, str. 45.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 1. marca 2021 (UL C 86, 12.3.2021, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1294/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi akcijskega programa za carino v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Carina 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 624/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 209).

V tem okviru bi moral Program kriti ne le sodelovanje na področju carine, temveč bi moral tudi zagotoviti podporo širšemu poslanstvu carinskih organov, kot je določeno v členu 3 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, in sicer nadzoru mednarodne trgovine Unije, s čimer prispevajo k izvajanju zunanjih vidikov notranjega trga, skupni trgovinski politiki in drugim skupnim politikam Unije, ki vplivajo na trgovino, ter k splošni varnosti dobavne verige.

Pravna podlaga za to uredbo bi zato morala zajemati carinsko sodelovanje, kot je določeno v členu 33 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), notranji trg, kot je določeno v členu 114 PDEU in skupno trgovinsko politiko, kot je določeno v členu 207 PDEU.

- (3) Program bi moral državam članicam in Komisiji pomagati z zagotavljanjem okvira za ukrepe, katerih cilj je podpirati carinsko unijo in carinske organe pri skupnem delu in enotnem delovanju; prispevati k zaščiti finančnih in gospodarskih interesov Unije in njenih držav članic; zagotavljati varnost in varstvo Unije in njenih prebivalcev, ter tako prispevati k varstvu potrošnikov; ščititi Unijo pred nepoštenimi in nedovoljenimi poslovnimi praksami, hkrati pa omogočati zakonite poslovne dejavnosti; ter olajšati zakonito trgovino, da lahko podjetja in državljani izkoristijo celoten potencial notranjega trga in svetovne trgovine.
- (4) Carina je dinamično področje politike, ki se sooča z novimi izzivi, kot so globalizacija, novi vzorci goljufij in tihotapljenja ter digitalizacija. Ti izzivi povečujejo povpraševanje po podpori carinskim organom in zahtevajo inovativne rešitve. Nadalje poudarjajo potrebo po okrepitvi sodelovanja med carinskimi organi.
- (5) Za zagotovitev stroškovne učinkovitosti bi moral Program izkoristiti morebitne sinergije z drugimi ukrepi Unije na povezanih področjih, kot so program Fiscalis, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčevanja, Instrument za finančno podporo za opremo za carinske kontrole, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za finančno podporo za opremo za carinske kontrole v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja (v nadaljnjem besedilu: uredba o Instrumentu za opremo za carinske kontrole), program Unije Boj proti goljufijam, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa Unije Boj proti goljufijam, Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizume, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizume v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja, Sklad za notranjo varnost, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi Sklada za notranjo varnost, program Enotni trg, ki bo vzpostavljen z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa za notranji trg, konkurenčnost podjetij, vključno z malimi in srednjimi podjetji, sektor rastlin, živali, hrane in krme in evropsko statistiko (program Enotni trg).

Mehanizem za okrevanje in odpornost, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, ter Instrument za tehnično podporo, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost (UL L 57, 18.2.2021, str. 17).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za tehnično podporo (UL L 57, 18.2.2021, str. 1).

- (6) Glede na pomen boja proti podnebnim spremembam ter v skladu z zavezami Unije za izvajanje Pariškega sporazuma ⁽⁷⁾ in doseganje ciljev Združenih narodov za trajnostni razvoj iz Agende za trajnostni razvoj do leta 2030, sprejete 25. septembra 2015, bi morali ukrepi iz te uredbe prispevati k doseganju cilja Unije, da se porabi vsaj 30 % skupnega zneska proračuna Unije v podporo podnebnim ciljem, in ambicije Unije, da se 7,5 % letnega proračuna Unije porabi za biotsko raznovrstnost v letu 2024 ter 10 % v letih 2026 in 2027, pri čemer je treba upoštevati obstoječa prekrivanja med podnebnimi cilji in cilji na področju biotske raznovrstnosti.
- (7) V tej uredbi so določena finančna sredstva za Program, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke 18 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 16. decembra 2020 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ter novih virih lastnih sredstev, vključno s časovnim načrtom za uvedbo novih virov lastnih sredstev ⁽⁸⁾. Da bi bili vsi nepredvideni odhodki upravičeni do financiranja, bi morali biti neposredno povezani s cilji Programa. S finančnimi sredstvi Programa bi bilo treba kriti potrebne in ustrezno upravičene stroške za upravljanje Programa in ocenjevanja njegove uspešnosti, če so te dejavnosti povezane s splošnimi in specifičnimi cilji Programa.
- (8) Da bi se podprl proces pristopa in pridružitve tretjih držav bi moral biti Program odprt za udeležbo držav pristopnic, držav kandidatk, potencialnih kandidatk in držav iz evropske sosedске politike, če so izpolnjeni določeni pogoji. Program bi lahko bil odprt tudi za udeležbo drugih tretjih držav, in sicer v skladu s pogoji, določenimi v posebnih sporazumih med Unijo in temi državami, ki urejajo njihovo udeležbo v katerem koli programu Unije.
- (9) Za Program se uporablja Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba). Finančna uredba določa pravila za izvrševanje proračuna Unije, vključno s pravili o nepovratnih sredstvih, nagradah, javnih naročilih, posrednem upravljanju, finančnih instrumentih, proračunskih jamstvih, finančni pomoči in o povračilu zunanjim strokovnjakom.
- (10) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih Evropski parlament in Svet sprejela na podlagi člena 322 PDEU. Ta pravila so navedena v finančni uredbi in določajo zlasti postopek za pripravo proračuna in njegovo izvrševanje prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad, posrednega izvrševanja ter zagotavljajo nadzor odgovornosti finančnih udeležencev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, zajemajo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.
- (11) Ukrepi, ki so se uporabljali v okviru programa Carina 2020, so se izkazali za ustrezne in bi jih bilo zato treba ohraniti. Da bi zagotovili enostavnejše in prožnejše izvajanje Programa ter tako bolje uresničevali njegove cilje, bi bilo treba ukrepe opredeliti le v smislu splošnih kategorij s seznamom ponazoritvenih primerov konkretnih dejavnosti. Program bi moral prek sodelovanja in krepitve zmogljivosti tudi spodbujati in podpirati uvajanje in koriščenje inovacij, da bi se dodatno izboljšale zmogljivosti za uresničevanje osrednjih prioritet carine. Ukrepe, ki se financirajo iz tega programa, bi bilo treba prekiniti ali prilagoditi, da bi bili učinkovitejši ali ustrežnejši, če se kadar koli izkažejo za neustrezne.
- (12) Uredba o Instrumentu za opremo za carinske kontrole bo kmalu sprejeta. Da bi se ohranili skladnost in horizontalna usklajenost vseh ukrepov sodelovanja v zvezi s carino ter opremo za carinske kontrole, je primerno izvesti vse takšne ukrepe na podlagi enotnega pravnega akta, in sicer te uredbe, ki vsebuje enoten sklop pravil. Zato bi bilo

⁽⁷⁾ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

⁽⁸⁾ UL L 433 I, 22.12.2020, str. 28.

⁽⁹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

treba z instrumentom za finančno podporo za opremo za carinske kontrole podpreti zgolj nakup, vzdrževanje in nadgradnjo upravičene opreme za carinske kontrole, medtem ko bi bilo treba s tem programom podpirati vse ostale povezane ukrepe, kot so ukrepi sodelovanja za oceno potreb po opremi, ali kjer je to primerno, usposabljanje v zvezi s kupljeno opremo.

- (13) Izmenjava carinskih informacij in drugih povezanih informacij je ključnega pomena za pravilno delovanje carine ter bistveno presega izmenjavo v okviru carinske unije. Prilagoditve evropskih elektronskih sistemov, da se omogoči sodelovanje s tretjimi državami, ki niso udeležene v Programu, in mednarodnimi organizacijami ter razširitve teh sistemov nanje bi lahko bile v interesu Unije. Zato bi morale ustrezne prilagoditve ali razširitve evropskih elektronskih sistemov, kadar je to ustrezno utemeljeno s takšnim interesom, biti upravičene do financiranja v okviru Programa.
- (14) Glede na pomembnost globalizacije bi moral Program še naprej omogočati vključevanje zunanjih strokovnjakov v smislu člena 238 finančne uredbe. Takšni zunanji strokovnjaki bi morali biti predvsem predstavniki vladnih organov, vključno z vladnimi organi tretjih držav, ki niso udeležene v Programu, ter akademiki in predstavniki mednarodnih organizacij, gospodarskih subjektov ali civilne družbe. Izbor zunanjih strokovnjakov v strokovnih skupinah bi moral temeljiti na Sklepu Komisije z dne 30. maja 2016 o oblikovanju horizontalnih pravil za ustanovitev in delovanje strokovnih skupin Komisije. Zunanje strokovnjake, ki v svojem imenu sodelujejo na *ad hoc* dogodkih v okviru Programa, kot so enkratna srečanja in konference, bi morala izbrati Komisija, tudi izmed strokovnjakov, ki jih predlagajo udeležene države. Zagotoviti je treba, da so vsi zunanji strokovnjaki, ki so imenovani v svojem imenu in morajo delovati neodvisno in v javnem interesu, nepristranski ter da ni morebitnega nasprotja interesov z njihovimi poklicnimi obveznostmi. Informacije o izboru vseh zunanjih strokovnjakov ter njihovi udeležbi bi morale biti javno dostopne. Pri izbiri zunanjih strokovnjakov bi bilo treba upoštevati cilj zagotavljanja uravnotežene zastopanosti deležnikov in načelo enakosti spolov.
- (15) V skladu z zavezo Komisije, da bo zagotovila skladnost in poenostavitev programov financiranja, kot jo je določila v sporočilu z dne 19. oktobra 2010 z naslovom „Pregled proračuna EU“, bi bilo treba sredstva deliti z drugimi instrumenti financiranja Unije, če so ukrepi, predvideni v okviru Programa, namenjeni uresničevanju ciljev, ki so skupni različnim instrumentom financiranja, pri čemer pa ne sme priti do dvojnega financiranja. Ukrepi v okviru Programa bi morali zagotoviti skladnost pri uporabi sredstev Unije, s katerimi se podpirajo carinska unija in carinski organi.
- (16) Ukrepi za krepitev zmogljivosti informacijske tehnologije naj bi pritegnili največji delež proračuna v okviru Programa. Med temi ukrepi za krepitev zmogljivosti informacijske tehnologije bi bilo treba dati prednost ukrepom, povezanim z elektronskimi sistemi, ki so potrebni za izvajanje carinske unije in za izvajanje poslanstva carinskih organov. Skupne in nacionalne komponente evropskih elektronskih sistemov bi bilo treba opredeliti v tej uredbi. Mogoča so združevanja skupnih in nacionalnih komponent. Poleg tega bi bilo treba jasno opredeliti področje uporabe ukrepov in obseg odgovornosti Komisije in držav članic.
- (17) To uredbo bi bilo treba izvajati s programi dela. Zaradi srednje- do dolgoročne narave zastavljenih ciljev in upoštevanja sčasoma pridobljenih izkušenj bi bilo treba omogočiti, da programi dela zajemajo več let. Prehod z letnih na večletne programe dela, bi zmanjšal upravno breme tako za Komisijo kot za države članice. Večletni programi dela bi morali trajati največ tri leta.
- (18) Ukrepi, ki se izvajajo v okviru Programa, bi morali upoštevati ugotovitve in priporočila Evropskega računskega sodišča na področju carine, zlasti posebno poročilo št. 19/2017 z dne 5. decembra 2017 z naslovom „Uvozni postopki: pomanjkljivosti v zakonodajnem okviru in neuspešno izvajanje negativno vplivajo na finančne interese EU“ in posebno poročilo št. 26/2018 z dne 10. oktobra 2018 z naslovom „Vrsta zamud pri carinskih sistemih IT: kakšni so bili problemi?“.

- (19) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.
- (20) Na podlagi odstavkov 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹¹⁾ bi bilo treba ta program oceniti na podlagi informacij, zbranih v skladu s posebnimi zahtevami glede spremljanja, pri tem pa se izogibati nalaganju upravnega bremena, zlasti državam članicam, in pretiranemu urejanju. Te zahteve bi morale po potrebi vključevati merljive kazalnike kot podlago za primerljivo in celovito ocenjevanje dejanskih rezultatov Programa. Vmesna in končna ocena, ki bi ju bilo treba opraviti najpozneje štiri leta po začetku izvajanja oziroma izteku Programa, bi morali prispevati k učinkovitemu postopku odločanja glede sodelovanja na področju carine v okviru naslednjih večletnih finančnih okvirov. Zato je izredno pomembno, da vmesna in končna ocena vključujeta zadovoljive in zadostne informacije ter da se ti oceni pravočasno izvedeta. Poleg vmesne in končne ocene Programa bi bilo treba za spremljanje izvajanja Programa v okviru sistema za poročanje o smotrnosti izdajati tudi letna poročila o napredku. V teh poročilih bi bilo treba povzeti pridobljene izkušnje in, če je ustrezno, ugotovljene ovire in pomanjkljivosti v okviru dejavnosti Programa, ki so potekale v zadevnem letu. Ta letna poročila o napredku bi bilo treba predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (21) Da bi se ustrezno odzvali na spremembe v prioritetah politike, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo seznama kazalnikov za merjenje doseganja specifičnih ciljev Programa in v zvezi z dopolnitvijo te uredbe z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na strokovni ravni, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (22) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ ter uredbami Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹³⁾, (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽¹⁴⁾ in (EU) 2017/1939 ⁽¹⁵⁾ se finančni interesi Unije zaščitijo s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo ukrepe v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, odpravljanjem in preiskovanjem nepravilnosti, tudi goljufij, z izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z naložitvijo upravnih sankcij. Zlasti je v skladu z uredbama (Euratom, ES) št. 2185/96 in (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pooblaščen za izvajanje
-
- ⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).
- ⁽¹¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.
- ⁽¹²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).
- ⁽¹³⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).
- ⁽¹⁵⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

upravnih preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Evropsko javno tožilstvo (EJT) je v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 pooblaščen za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾.

V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, Komisiji, OLAF, Računskemu sodišču in, za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, EJT podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje strani, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice.

- (23) Tretje države so lahko udeležene v Programu na podlagi sklepa, sprejetega na podlagi mednarodnega sporazuma, ali na podlagi drugih pravnih instrumentov. V to uredbo bi bilo treba vnesti posebno določbo, s katero se od tretjih držav zahteva, da odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in Računskemu sodišču podelijo potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti.
- (24) Upravičeni stroški bi morali biti določeni glede na naravo upravičenih ukrepov in med drugim vključevati potne stroške in dnevnice za sodelujoče na sestankih in podobnih dogodkih ali stroške, povezane z organizacijo dogodkov. Za financiranje v okviru Programa bi morala veljati načela iz finančne uredbe, kot so enaka obravnava, sorazmernost in preglednost, pri doseganju ciljev pa bi bilo treba zagotoviti optimalno uporabo njegovih finančnih sredstev.
- (25) Vrste financiranja in načini izvrševanja v okviru te uredbe bi morale biti izbrane glede na to, ali je z njimi mogoče uresničiti specifične cilje ukrepov in doseči pričakovane rezultate, pri čemer bi se upoštevali zlasti stroški kontrol, upravno breme in pričakovano tveganje neskladnosti. Te vrste financiranja in načini izvrševanja bi morali vključevati tudi razmislek o uporabi pavšalnih zneskov, pavšalnih stopenj in stroškov na enoto ter o financiranju, ki ni povezano s stroški, kot je navedeno v členu 125(1) finančne uredbe.
- (26) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev programa Unije za sodelovanje na področju carine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (27) Da bi zagotovili kontinuiteto pri nujenju podpore na zadevnem področju politike in omogočili začetek izvajanja od začetka večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027, bi morala ta uredba nujno začeti veljati čim prej in bi se morala uporabljati z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021.
- (28) Ta uredba nadomešča Uredbo (EU) št. 1294/2013, ki bi jo bilo zato treba razveljaviti –

⁽¹⁶⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

S to uredbo se za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2027 vzpostavi program Carina za sodelovanje na področju carine (v nadaljnjem besedilu: Program). Trajanje Programa je usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira.

V tej uredbi so določeni cilji Programa, proračun za obdobje od 2021 do 2027, oblike financiranja Unije in pravila za zagotavljanje takega financiranja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „carinski organi“ pomeni carinske organe, kot so opredeljeni v točki 1 člena 5 Uredbe (EU) št. 952/2013;
- (2) „evropski elektronski sistemi“ pomeni elektronske sisteme, potrebne za carinsko unijo in izvajanje poslanstva carinskih organov, zlasti elektronske sisteme iz člena 16(1), ter členov 278 in 280 Uredbe (EU) št. 952/2013, člena 8 Uredbe (EU) 2019/880 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ in drugih določb prava Unije, ki urejajo elektronske sisteme za carinske namene, vključno z mednarodnimi sporazumi, kot je Carinska konvencija o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (Konvencija TIR) ⁽¹⁸⁾;
- (3) „skupna komponenta“ pomeni komponento evropskega elektronskega sistema, razvito na ravni Unije, ki je na voljo vsem državam članicam ali ki jo je Komisija določila kot skupno zaradi učinkovitosti, varnosti in racionalizacije;
- (4) „nacionalna komponenta“ pomeni komponento evropskega elektronskega sistema, razvito na nacionalni ravni, ki je na voljo v državi članici, ki je razvila to komponento ali je prispevala k njenemu nastanku;
- (5) „tretja država“ pomeni državo, ki ni država članica Unije.

Člen 3

Cilji programa

1. Splošni cilj Programa je podpirati carinsko unijo in carinske organe pri skupnem delu in enotnem delovanju, da se zaščitijo finančni in gospodarski interesi Unije in njenih držav članic, zagotavljata varnost in varstvo znotraj Unije ter štiti Unijo pred nepravilno in nedovoljeno trgovino, hkrati pa omogoča lažjo zakonito poslovno dejavnost.

2. Specifični cilji Programa so podpirati:

- (a) pripravo in enotno izvajanje carinske zakonodaje in politike;
- (b) carinsko sodelovanje;
- (c) krepitev upravnih zmogljivosti in zmogljivosti na področju informacijske tehnologije, vključno z usposobljenostjo in usposabljanjem ljudi ter razvojem in delovanjem evropskih elektronskih sistemov;

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2019/880 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o vnosu in uvozu predmetov kulturne dediščine (UL L 151, 7.6.2019, str. 1).

⁽¹⁸⁾ UL L 165, 26.6.2009, str. 3.

(d) inovacije na področju carinske politike.

Člen 4

Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje Programa za obdobje 2021–2027 znašajo 950 000 000 EUR v tekočih cenah.
2. Znesek iz odstavka 1 lahko krije tudi odhodke za dejavnosti pripravljanja, spremljanja, kontrole, revizije in ocenjevanja ter druge dejavnosti za upravljanje Programa in ocenjevanje doseganja njegovih ciljev. Krije lahko tudi odhodke, povezane s študijami, sestanke strokovnjakov ter ukrepe informiranja in komuniciranja, ki so povezani s cilji Programa, ter odhodke, povezane z informacijsko tehnološkimi omrežji, ki se osredotočajo na obdelavo in izmenjavo informacij, vključno s korporativnimi informacijsko tehnološkimi orodji ter drugo tehnično in upravno pomočjo, potrebno v zvezi z upravljanjem Programa.

Člen 5

Sodelovanje tretjih držav v Programu

V Programu lahko sodelujejo naslednje tretje države:

- (a) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;
- (b) države iz evropske sosedске politike, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali v podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;
- (c) druge tretje države v skladu s pogoji, določenimi v posebnem sporazumu, ki ureja sodelovanje tretje države v katerem koli programu Unije, če sporazum:
  - (i) zagotavlja pravično ravnotežje glede prispevkov in koristi tretje države, ki sodeluje v programih Unije;
  - (ii) določa pogoje za sodelovanje v programih, vključno z izračunom finančnih prispevkov za posamezne programe, in upravne stroške programov;
  - (iii) na tretjo državo ne prenaša nobenega pooblastila za odločanje v zvezi s programom Unije;
  - (iv) jamči pravice Unije, da zagotavlja dobro finančno poslovanje in ščiti svoje finančne interese.

Prispevki iz točke (c)(ii) prvega odstavka so namenski prejemki v skladu s členom 21(5) finančne uredbe.

Člen 6

Izvajanje in oblike financiranja Unije

1. Program se izvaja v okviru neposrednega upravljanja v skladu s finančno uredbo.
2. Program lahko zagotavlja financiranje v kateri koli obliki iz finančne uredbe, zlasti z nepovratnimi sredstvi, nagradami in javnim naročanjem ter povračilom potnih stroškov in plačilom dnevnic zunanjim strokovnjakom.

POGLAVJE II

UPRAVIČENOST

Člen 7

Upravičeni ukrepi

1. Do financiranja so upravičeni samo ukrepi, s katerimi se uresničujejo cilji iz člena 3.
2. Ukrepi, ki dopolnjujejo ali podpirajo ukrepe, s katerimi se uresničujejo cilji iz Uredbe o Instrumentu za opremo za carinske kontrole so prav tako upravičeni do financiranja v okviru Programa.
3. Ukrepi iz odstavkov 1 in 2 vključujejo naslednje:
  - (a) sestanke in podobne *ad hoc* dogodke;
  - (b) strukturirano sodelovanje na podlagi projektov, kot na primer skupina držav članic skupaj razvije informacijsko tehnologijo;
  - (c) ukrepe za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije, zlasti razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov;
  - (d) ukrepe za izboljšanje usposobljenosti ljudi in druge ukrepe za razvoj zmogljivosti, vključno z usposabljanji in izmenjavo najboljših praks;
  - (e) podporne ukrepe in druge ukrepe, vključno s:
    - (i) študijami;
    - (ii) dejavnostmi na področju inovacij, zlasti pobudami v zvezi s potrditvijo konceptov, pilotnimi projekti in prototipi, pametnim podatkovnim rudarjenjem in sodelovanjem med sistemi;
    - (iii) skupno razvitimi ukrepi na področju komuniciranja;
    - (iv) katerimi koli drugimi ukrepi, ki so določeni v programih dela iz člena 12 ter so potrebni za doseganje ciljev iz člena 3 ali njihovo podporo.

Priloga I vsebuje neizčrpen seznam možnih oblik ukrepov iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka.

4. Ukrepi, povezani z razvojem, uporabo, vzdrževanjem in izvajanjem prilagoditev ali razširitev skupnih komponent evropskih elektronskih sistemov, da se omogoči sodelovanje s tretjimi državami, ki ne sodelujejo v Programu, ali mednarodnimi organizacijami, so upravičeni do financiranja, kadar so v interesu Unije. Komisija bo sklenila potrebne upravne dogovore, ki lahko vključujejo zahtevo za zadevne tretje strani, da finančno prispevajo k navedenim ukrepom.
5. Kadar ukrep za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena zadeva razvoj in delovanje evropskega elektronskega sistema, so do financiranja v okviru Programa upravičeni le stroški, povezani z odgovornostmi, prenesenimi na Komisijo na podlagi člena 11(2). Države članice krijejo stroške, povezane z odgovornostmi, ki so nanje prenesene v skladu s členom 11(3).

Člen 8

Zunanji strokovnjaki

1. Predstavniki vladnih organov, tudi iz tretjih držav, ki ne sodelujejo v Programu, akademiki in predstavniki mednarodnih in drugih ustreznih organizacij, predstavniki gospodarskih subjektov, predstavniki organizacij, ki predstavljajo gospodarske subjekte, ter predstavniki civilne družbe lahko kot zunanji strokovnjaki sodelujejo v takem ukrepu, kadar je to koristno za uresničevanje ukrepa, s katerimi se uresničujejo cilji iz člena 3.

2. Stroški, ki jih imajo zunanji strokovnjaki iz odstavka 1 tega člena, so upravičeni do povračila v okviru Programa v skladu s členom 238 finančne uredbe.
3. Zunanje strokovnjake za strokovne skupine izbere Komisija, tudi izmed strokovnjakov, ki jih predlagajo države članice.

Zunanje strokovnjake, ki v svojem imenu sodelujejo na *ad hoc* dogodkih v okviru Programa, kot so enkratna srečanja in konference, izbere Komisija, tudi izmed strokovnjakov, ki jih predlagajo sodelujoče države.

Zunanji strokovnjaki se izberejo na podlagi svojih spretnosti, izkušenj in znanj, ki so pomembni za posamezni ukrep, in glede na potrebe. Komisija med drugim oceni nepristranskost zunanjih strokovnjakov, ki so imenovani v svojem imenu ter morajo delovati neodvisno in v javnem interesu, in da ni nasprotja interesov z njihovimi poklicnimi obveznostmi.

POGLAVJE III

NEPOVRATNA SREDSTVA

Člen 9

Dodelitev, dopolnjevanje in kombinirano financiranje

1. Nepovratna sredstva v okviru Programa se dodeljujejo in upravljajo v skladu z naslovom VIII finančne uredbe.
2. Ukrep, ki je prejel prispevek v okviru Programa lahko prejme prispevek tudi iz drugega programa Unije, pod pogojem, da prispevki ne krijejo istih stroškov. Za zadevni prispevek k ukrepu se uporabljajo pravila ustreznega programa Unije. Kumulativno financiranje ne sme presežati skupnih upravičenih stroškov ukrepa. Podpora iz različnih programov Unije se lahko izračuna sorazmerno v skladu z dokumenti, v katerih so navedeni pogoji za podporo.
3. V skladu s točko (f) prvega odstavka člena 195 finančne uredbe se nepovratna sredstva dodelijo brez razpisa za zbiranje predlogov, kadar so upravičeni subjekti carinski organi udeleženih držav, če so izpolnjeni pogoji iz člena 5 te uredbe.
4. Delo komisije za ocenjevanje iz člena 150 finančne uredbe temelji na splošnih načelih, ki se uporabljajo za nepovratna sredstva, določenih v členu 188 finančne uredbe, in zlasti na načelih enake obravnave in preglednosti iz točk (a) in (b) člena 188 finančne uredbe, ter na načelu nediskriminacije.
5. Komisija za ocenjevanje oceni predloge na podlagi meril za dodelitev, po potrebi ob upoštevanju ustreznosti predlaganega ukrepa glede na zastavljene cilje, kakovosti predlaganega ukrepa, njegovega učinka, vključno z njegovim ekonomskim, socialnim in okoljskim vplivom, ter proračuna in stroškovne učinkovitosti.

Člen 10

Stopnje sofinanciranja

1. Program lahko z odstopanjem od člena 190 finančne uredbe financira do 100 % skupnih upravičenih stroškov ukrepa.
2. Kadar so za ukrepe potrebna nepovratna sredstva, se stopnja sofinanciranja, ki se uporabi, določi v večletnih programih dela iz člena 12.

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA UKREPE ZA KREPITEV ZMOGLJIVOSTI NA PODROČJU INFORMACIJSKE TEHNOLOGIJE

Člen 11

Odgovornosti

1. Komisija in države članice skupaj in v skladu z ustreznimi določbami prava Unije iz opredelitve pojmov v točki 2 člena 2 zagotovijo razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, vključno z njihovim oblikovanjem, specifikacijo, preskušanjem skladnosti, uvajanjem, vzdrževanjem, razvojem, posodabljanjem, varnostjo, zagotavljanjem kakovosti in nadzorom kakovosti.
2. Komisija zagotovi zlasti naslednje:
  - (a) razvoj in delovanje skupnih komponent;
  - (b) splošno usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov za doseganje njihovega delovanja, kibernetske odpornosti, medsebojne povezanosti, stalnega izboljševanja in časovno usklajenega izvajanja, ter, v okviru tega splošnega usklajevanja, olajšanje učinkovite in hitre komunikacije z državami članicami in med njimi o zadevah, povezanih s temi sistemi;
  - (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov na ravni Unije za njihovo spodbujanje in izvajanje na nacionalni ravni;
  - (d) usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov, kar zadeva njihove interakcije s tretjimi stranmi, razen ukrepov, oblikovanih za izpolnjevanje nacionalnih zahtev;
  - (e) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi, povezanimi z e-upravo na ravni Unije;
  - (f) pravočasno in pregledno komunikacijo z deležniki, ki se ukvarjajo z izvajanjem evropskih elektronskih sistemov na ravni Unije in države članice, zlasti v zvezi z zamudami pri izvajanju skupnih in nacionalnih komponent.
3. Države članice zagotovijo zlasti naslednje:
  - (a) razvoj in delovanje nacionalnih komponent;
  - (b) usklajevanje razvoja in delovanja nacionalnih komponent na nacionalni ravni;
  - (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi, povezanimi z e-upravo, na nacionalni ravni;
  - (d) redno obveščanje Komisije o ukrepih, s katerimi zadevnim carinskim organom ali gospodarskim subjektom omogočajo polno in učinkovito uporabo evropskih elektronskih sistemov;
  - (e) izvajanje evropskih elektronskih sistemov na nacionalni ravni.
4. Komisija v informativne namene objavi in redno posodablja okvirni seznam evropskih elektronskih sistemov, ki se financirajo v okviru Programa.

POGLAVJE V

NAČRTOVANJE, SPREMLJANJE, OCENJEVANJE IN NADZOR

Člen 12

Program dela

1. Program se izvaja preko večletnih programov dela, kot je določeno v členu 110(2) finančne uredbe.

2. Da se zagotovi izvajanje Programa in brez poseganja v finančno uredbo, Komisija sprejme izvedbene akte, da vzpostavi večletne programe dela. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).
3. Cilj večletnih programov dela je uresničiti cilje iz člena 3 z ukrepi v skladu s členom 7. Po potrebi določajo skupni znesek finančnega načrta za vse ukrepe ter določajo:
  - (a) za vsak ukrep:
    - (i) zastavljene cilje in pričakovane rezultate v skladu s splošnimi in specifičnimi cilji iz člena 3;
    - (ii) opis ukrepov, ki se bodo financirali;
    - (iii) po potrebi navedbo zneska, dodeljenega vsakemu ukrepu, in
    - (iv) način izvrševanja in okvirni časovni raspored izvajanja;
  - (b) za nepovratna sredstva najvišjo stopnjo sofinanciranja iz člena 10(2) in po potrebi ključna merila za dodelitev, ki se uporabijo.

Člen 13

Spremljanje in poročanje

1. Kazalniki za poročanje o napredku Programa pri doseganju splošnih in specifičnih ciljev iz člena 3 so navedeni v Prilogi II.
2. Za zagotovitev učinkovite ocene napredka Programa pri doseganju njegovih ciljev se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo Priloge II v zvezi s kazalniki, kadar je to potrebno, in da se ta uredba dopolni z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje.
3. Sistem za poročanje o smotrnosti zagotavlja, da se podatki za spremljanje izvajanja Programa in njegovih rezultatov zbirajo učinkovito, uspešno, in pravočasno. V ta namen se prejemnikom sredstev Unije naložijo sorazmerne zahteve glede poročanja.

Člen 14

Ocenjevanje

1. Ocene se opravijo pravočasno, da se lahko uporabijo v postopku odločanja.
2. Vmesno oceno Programa opravi Komisija, ko je na voljo dovolj informacij o njegovem izvajanju, vendar najpozneje v štirih letih od začetka tega izvajanja. Z vmesno oceno Komisija ocenjuje smotrnost Programa, vključno z vidiki, kot so uspešnost, učinkovitost, skladnost, relevantnost, sinergije v okviru Programa in dodana vrednost Unije.
3. Na koncu izvajanja Programa, vendar ne pozneje kot v štirih letih po zaključku obdobja iz člena 1, Komisija opravi končno oceno Programa.
4. Komisija zaključke ocen skupaj s svojimi pripombami in pridobljenimi izkušnjami predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 15

Zaščita finančnih interesov Unije

Kadar tretja država sodeluje v programu po odločitvi, sprejeti na podlagi mednarodnega sporazuma ali na podlagi katerega koli drugega pravnega instrumenta, odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in Računskemu sodišču podeli potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti. V primeru OLAF take pravice vključujejo pravico do izvajanja preiskav, vključno s preverjanji na kraju samem in inšpekcijami, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013.

POGLAVJE VI

IZVAJANJE PRENOSA POOBLASTILA IN POSTOPEK V ODBORU

Člen 16

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13(2) se prenese na Komisijo za obdobje do 31. decembra 2027. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred tem datumom. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 13(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 13(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „odbor programa Carina“. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE VII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Informiranje, komuniciranje in oglaševanje

1. Prejemniki finančnih sredstev Unije z zagotavljanjem skladnih, učinkovitih in sorazmernih ciljno usmerjenih informacij različnim skupinam, tudi medijem in javnosti, navedejo izvor teh sredstev in zagotovijo prepoznavnost finančnih sredstev Unije, zlasti pri promoviranju ukrepov in njihovih rezultatov.
2. Komisija izvaja ukrepe informiranja in komuniciranja v zvezi s Programom, ukrepi, izvedenimi na podlagi Programa, in doseženimi rezultati.
3. Finančna sredstva, dodeljena Programu, prispevajo tudi h korporativnemu komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s cilji iz člena 3.

Člen 19

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 1294/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 20

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo ukrepov, začelih na podlagi Uredbe (EU) št. 1294/2013, ki se še naprej uporablja za te ukrepe do njihovega zaključka.
2. Finančna sredstva za Program lahko krijejo tudi odhodke za tehnično in upravno pomoč, ki so potrebni za zagotovitev prehoda med Programom in ukrepi, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) št. 1294/2013.
3. Po potrebi se lahko v proračun Unije po letu 2027 knjižijo odobritve za kritje odhodkov iz člena 4(2), da se omogoči upravljanje ukrepov, ki ne bodo zaključeni do 31. decembra 2027.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. marca 2021

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
A. P. ZACARIAS

PRILOGA I

NEIZČRPEN SEZNAM MOŽNIH OBLIK UKREPOV IZ TOČK (A), (B) IN (D) PRVEGA PODODSTAVKA ČLENA 7(3)

Ukrepi iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka člena 7(3) so lahko med drugim v naslednji obliki:

1. sestanki in podobni *ad hoc* dogodki
    - seminarji in delavnice, na katerih navadno prisostvujejo udeleženci iz vseh udeleženih držav, kjer potekajo predstavitve, udeleženci pa so vključeni v poglobljene razprave in dejavnosti, povezane z zadevnim področjem,
    - delovni obiski, organizirani tako, da uradnikom omogočajo pridobivanje ali izpopolnjevanje izkušenj in strokovnega znanja na področju carinskih zadev;
  2. strukturirano sodelovanje na podlagi projektov
    - projektne skupine, ki so običajno sestavljene iz omejenega števila sodelujočih držav, ki delujejo v omejenem obdobju, da bi uresničevale predhodno določen cilj z natančno opredeljenim rezultatom, vključno z usklajevanjem ali primerjalno analizo,
    - področne skupine, ki so strukturirane oblike stalnega ali nestalnega sodelovanja in združujejo strokovno znanje in izkušnje za opravljanje nalog na posebnih področjih ali za izvajanje operativnih dejavnosti, po možnosti s podporo služb spletnega sodelovanja, upravne pomoči ter infrastrukture in opreme,
    - dejavnosti spremljanja, ki jih izvajajo skupne ekipe, ki jih sestavljajo uradniki Komisije in uradniki upravičenih organov, za analizo carinskih praks, določitev morebitnih težav pri izvajanju pravil ter, kadar je ustrezno, oblikovanje predlogov za prilagoditev predpisov in delovnih metod Unije;
  3. usposobljenost ljudi in drugi ukrepi za izboljšanje sposobnosti
    - skupno usposabljanje ali razvoj e-učenja za podporo pridobivanju potrebnih strokovnih znanj in spretnosti na področju carine,
    - tehnična podpora, namenjena izboljšanju upravnih postopkov ter izboljšanju delovanja in dejavnosti carinskih organov z razvojem in izmenjavo najboljših praks.
-

PRILOGA II

KAZALNIKI IZ ČLENA 13(1)

Za poročanje o napredku Programa pri doseganju splošnih in specifičnih ciljev iz člena 3 se uporabljajo naslednji kazalniki:

- A. Krepitev zmogljivosti (upravnih in človeških zmogljivosti ter zmogljivosti na področju informacijske tehnologije)
1. indeks uporabe in izvajanja prava in politike Unije (število ukrepov v okviru Programa, organiziranih v zvezi z uporabo in izvajanjem prava in politike Unije v zvezi s carinami, ter število priporočil, izdanih po teh ukrepih);
  2. indeks znanja (število uporabljenih učnih modulov, število usposobljenih uradnikov in točke za kakovost, ki jih dajo udeleženci);
  3. razpoložljivost evropskih elektronskih sistemov (izraženo v odstotku časa);
  4. razpoložljivost skupnega komunikacijskega omrežja (izraženo v odstotku časa);
  5. uporaba ključnih evropskih elektronskih sistemov, katerih namen je povečanje medsebojne povezanosti in prehoda na brezpapirno carinsko unijo (število izmenjanih sporočil in opravljenih posvetovanj);
  6. stopnja uvajanja carinskega zakonika Unije (odstotek doseženih mejnikov pri uvajanju elektronskih sistemov carinskega zakonika Unije);
- B. Izmenjava znanja in mreženje
1. indeks trdnosti sodelovanja (stopnja ustvarjenega mreženja, število srečanj v živo, število spletnih skupin za sodelovanje);
  2. indeks najboljših praks in smernic (število ukrepov v okviru Programa, organiziranih v zvezi z uporabo in izvajanjem najboljših praks ter smernic na področju carine ter odstotek udeležencev, ki so izkoristili smernice o delovnih praksah, razvitih s podporo Programa).
-